

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd qui conuenerant Antiochiae Episcopi, cum Eusebius Emisenus
Alexandriam recusaret, Gregorio pro eo suffecto, fidei Nicaeae
confirmatae mutationem fieri curabant. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

tuna erroris Sabelliani accasatum, gradu deiectum esse con-
tigerat demigrasse. Deinceps cū Euphronio, qui Eustathio
successerat, vna versatum, & quo sacerdotij munus vitaret,
Alexandriam perrexisse: illic philosophiæ operam dedisse:
postea Antiochiã reuersum, Placiti qui successerat Euphro-
nio familiaritate vsum fuisse. Inde ab Eusebio Cōstantino-
polis Episcopo ad Alexandria episcopatū gerendum accer-
situm: Verūm propterea, quod Athanasius à populo Alexā-
drino plurimum deligeretur, non eo profectum, sed missum
ad urbem Emisenorum. Vbi de eius electione magna ad po-
pulum Emisenum excitata discordia (in simulabatur enim
disciplinam Mathematicam exercuisse) fugam cepisse: La-
odiceam ad Georgium, qui de eo multa prædicarat, se con-
tulisse. Georgius verò illum Antiochiam deduxit, & per
Placitum & Narcissum Emisam reducendum curauit: eum
denuò in crimen erroris Sabelliani vocatum. Atque ista de
eius electione Georgius fusius disseruit. Ad extremum ad-
iungit, tum Imperatorem ad Barbaros fortè profectum, Eu-
sebiū inde abduxisse: tum pro certo compertum esse por-
tentosas quasdam præstigias ab eo æditas fuisse: sed de illis
quæ sunt à Georgio de Eusebio Emiseno commemorata,
hactenus.

*Quòd qui conuenerant Antiochiæ Episcopi, cum
Eusebius Emisenus Alexandriam recusaret,
Gregorio pro eo suscepto, fidei Nicææ confir-
mata mutationem fieri curabant.*

C A P. VII.

Eodem tempore cum Eusebius Antiochiæ esset Epi-
scopus Alexandria delectus, & eo proficisci extimesce-
ret, Gregorio illum episcopatus gradum deferūt. Qua-
re confecta, fidem cōmutare laborant: qui tametsi nihil eo-
rum, quæ in concilio Nicæno acta sunt, repræhendere vole-
bant, reuera tamen fidem Consubstantialis per crebra con-
cilia labefactare & euertere, & alias aliter de fide decidere
aggressi sunt, vti paulatim homines ad Arij opinionem im-
pellerent. Cæterum qua ratione ista acta sint, sequenti ser-
mone ostendemus.

Epi-

Epistola ab illis de fide literis prodita, hæc quidem est.

NOS neq; fumus Arii sectatores (qui namq; fieri potest, ut cum simus episcopi, Ario presbytero auscultemus) neq; aliam fidem, quàm quæ ab initio diuulgata sit, recipimus: sed, cum in fidē eius studiosē inquirere, eāq; accuratē expendere niteremur, Arium potiùs ad nos reuertentem admisimus, quàm eius opinioni sumus ipsi obsecuti: idq; ex iis, quæ dicentur, facilē cognoscetis. Nam nos ab initio didicimus in vnum Deum totius vniuersitatis, omnium rerum, quæ tum mente, tum sensu percipiuntur, opificem & curatorē credere: & in vnum filium Dei vnigenitū, qui fuit ante omnia secula, & vna cū patre, qui cum genuerat, extitit: per quē omnia visibilia, & inuisibilia facta sunt. Qui in nouissimis diebus secundum patris beneplacitum descendit, & carnem de sancta virgine assumpsit. Qui omnē patris sui voluntatem expleuit: qui passus est, resurrexit, & ad cælos ascendit, & ad dexteram patris sedet. Et venturus est iudicare viuos & mortuos, & rex ac Deus in secula permanens. Credimus etiam in spiritum sanctum. Et si quid amplius adiūgendum est: Credimus carnis resurrectionē, & vitam æternam. Ita cum in prima epistola scripsissent, ecclesiæ ministris cuiusque ciuitatis miserunt. At vbi paulò amplius Antiochiæ fuerant commorati, hanc fidei formulā quodammodo cōdemnantes, aliam de integro conscribendam curarunt, his ferè verbis. Credimus secundū euangelicam & apostolicam traditionem, in vnum Deum patrē omnipotētē, rerum vniuersarum opificem & fabricatorē. Et in vnū dominum Iesum Christū, filium eius vnigenitū, Deum, per quem omnia facta sunt: genitum ante omnia secula ex patre, Deum de Deo, totum ex toto, solum ex solo, perfectum ex perfecto, regem ex rege, dominū ex domino, verbum viuum, sapientiam, vitam, lucem veram, viam veritatis, resurrectionem, pastorem, ostium, eumq; nec conuerti, nec mutari posse, expressam diuinitatis, essentiæ, virtutis, cōfilij, gloriæ patris imaginem, primogenitum omnis creaturæ: qui fuit in initio apud Deum, Deus verbum, sicut in Euangelio dictum est: & Deus erat verbum, per quem omnia facta sunt, & in quo omnia consistunt.

SOCRATIS HISTORIAE

Qui in nouissimis diebus descēdit de cælis, & natus est ex ,
 virgine secundum scripturas, & homo factus, mediatorque ,
 Dei & hominum, Apostolus fidei nostræ, dux vitæ, & sicut ,
 ait ipse de se: descendi de cælo, non vt facerem voluntatē ,
 meam, sed voluntatem eius qui misit me. Qui passus est pro ,
 nobis, & resurrexit pro nobis tertia die, & ascendit ad cæ- ,
 los, & sedet ad dexteram patris. Et iterum venturus est cum ,
 gloria & virtute iudicare vitios & mortuos. Et in Spiritum ,
 sanctum, qui credentibus ad consolationem, sanctificatio- ,
 nē, & perfectionem donatus est. Sicut etiam Dominus no- ,
 ster Iesus Christus præceperat discipulis suis, dicens: Eun- ,
 tes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris, ,
 & filii, & spiritus sancti: hoc est patris, qui verè pater est: & ,
 filii, qui verè filius est: & spiritus sancti, qui verè spiritus san- ,
 ctus est: quæ nomina non sunt temerè aut ociose posita, sed ,
 accuratè exprimunt, propriam personam, ordinem & glo- ,
 riam cuiusque eorum, qui nominantur, vt sint personis tres, ,
 consensu autem vnus. Istam igitur fidem coram Deo patre, ,
 & filio suo Iesu Christo tenentes, omni tempore hæreticæ ,
 prauitati anathema denunciamus. Et si quis contra rectam ,
 ac sanam scripturarum fidem docuerit, vel tempus, vel secu- ,
 lum esse, vel fuisse, & ante filium Dei factum esse, anathema ,
 esto. Si quis dixerit filium creaturam, tanquam vnā ex cre- ,
 aturis, aut germen, tanquam vnum ex germinibus, & non ,
 sicut sacræ scripturæ singula eorum, quæ supra diximus, tra- ,
 diderunt, aut si quis aliud aut docuerit aut euangelizau- ,
 rit, præter id, quod accepimus, anathema esto. Nos enim ,
 omnibus, quæ à scripturis diuinis, à prophetis, & Apostolis ,
 tradita sunt, verè & ingenuè credimus, eaque diligenter se- ,
 quimur. Eiusmodi fuere fidei formulæ episcoporum, qui- ,
 tum Antiochiæ conuenerant: quibus Gregorius, quan- ,
 quam nondum Alexandriam aduentauerat, vt Alexandria ,
 tamen episcopus subscripsit. Concilium autem iam tum ibi ,
 congregatum cum istas res transegisset, aliasque nonnullas ,
 sanxisset, diuisum est. Eodem tempore rerum publ. status ,
 forte fortuna magnopere perturbatus fuit. Nam gens Fran- ,
 corum (sic enim appellantur) in Romanorum fines, qui ,
 Galliæ finitimi sunt, incursionem fecit. Per idem tempus ,
 etiam in oriente terræmotus grauissimi facti sunt, idq; An- ,
 tiochiæ

Ioan. 6.

Matt. 28.

tiohiæ vel maximè, vbi ad annum integrum terra concussa & exagitata fuit.

Quomodo cum Gregorius deducantibus eum militibus Alexandriam venerat, Athanasius salutem sibi fuga quaesierat. CAP. VIII.

HIS rebus constitutis, Syrianus dux, & milites armati vna ad quinque milia, Gregorium Alexandriam deduxere. Ariani autem ibi illis venere subsidio. At qua ratione Athanasius ecclesia exturbatus, eorum manus effugerit, dicendum arbitror. Iam ad uesperascebat: populus per totam noctem, quia communio futura erat, aduigilat. Accedit dux, militibus per phalanges dispositis, ecclesiam circumdat. Quæ cum animaduertisset Athanasius, omnè suam curam & cogitationem eo contulit, vt populus nihil damni ipsius causa caperet. Dat mandatum Diacono, vt preces populo prædicaret. Psalmum recitare iubet. Cum psalmus suauius & cum concentu decantaretur, vniuersus populus per vnã portam ecclesiæ egreditur. Dum istud gerebatur milites absque tumultu acquiescunt: Athanasius autem in media canentiũ turba euadit incolumis. Isto pacto, è periculo ereptus, Romam prope contendit. Tum Gregorius ecclesiam illam occupat. Populus Alexandrinus, quod factũ erat iniquo animo ferens, ecclesiam, quæ est Dionysii nomine appellata, incendit. Sed de his satis multa.

Quomodo post mortem Eusebij populus Constantinopolitanus Paulum rursus in episcopali sede locauerat, & Ariani contra Macedoniũ delegerint. CAP. IX.

EVsebius, simul atque ea, quæ volebat, confecerat, legatum ad Iulium Episcopum Romanum oratum misit, vt ipse in causa Athanasii iudex esse vellet, litisquæ diiudicationem ad se transferret. Verũ ea, quæ erant à Iulio de Athanasio iudicata, ad aures Eusebij neuti-quam perueniunt. Nam paulo post dimissum Concilium, exiuit è vita. Quapropter populus Constantinopolitanus Paulum in Ecclesiam denuo introducunt. Eodem temporis momento